

Regelen omtrent de Economische Mededinging
(Wet economische mededinging)

VERSLAG VAN HET TWEDE
MONDELING OVERLEG

No. 28

De Commissie van Voorbereiding heeft de eer als volgt de Kamer te rapporteren betreffende het tweede mondelinge overleg, dat zij op vrijdag 9 maart 1956 met de Minister van Economische Zaken, vergezeld door enige hoofdamtbenaren heeft gehad over het onderhavige wetsontwerp. Bij dit mondelinge overleg waren eveneens aanwezig die leden der Kamer, die aan de openbare beraadslagingen hadden deelgenomen.

Wat het amendement van de heer Van Rijckevorsel c.s. (Stuk no. 22) betreft, merkte de Minister op, dat overeenstemming is gebleken te bestaan over het feit, dat belanghebbenden de overtuiging moeten hebben, dat zij behoorlijk worden gehoord en behandeld. Indien de voorgeschreven procedure naar letter of geest zou zijn geschonden, kon de Minister zich voorstellen, dat behoefte werd gevoeld aan een beroepsmogelijkheid. Hierbij wees de Minister erop, dat voor de beroepsgronden sub *a* en *b* de gewone rechter reeds bevoegd is op grond van artikel 1401 B.W. Hetzelfde geldt voor beroepsgrond sub *c*. Wat de beroepsgrond sub *d* betreft, zou de Minister zich kunnen voorstellen, dat de Kroon, de Raad van State gehoord, als beroepsinstantie werd aangewezen, indien is gehandeld in strijd met een bij of krachtens de wet gegeven procedurevoorschrift of met enig in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijke procedure.

Van de zijde van de commissie vond men unaniem het beroep op de Kroon, de Raad van State gehoord, niet aantrekkelijk. De Minister zou dan in feite rechter in eigen zaak zijn.

Het door enige leden geopperde denkbeeld, door middel van een motie vast te leggen, dat de Minister een novelle, regelende het beroep, zou indienen, kon de meerderheid van de commissie niet aanvaarden, omdat zij de regeling van het beroep essentieel achtte bij haar oordeelvorming ter zake van het onderhavige wetsontwerp.

Na langdurig beraad werd besloten op maandag 12 maart a.s. over dit punt opnieuw mondeling overleg te plegen. De Minister zegde — onder het voorbehoud, dat hij ter zake met zijn ambtgenoten nog overleg zal plegen — toe, nader te zullen overwegen, op welke wijze het onderhavige wetsontwerp gewijzigd dient te worden, daarbij rekening houdende met de inhoud van het amendement van de heer Van Rijckevorsel. Hij zou ervoor zorg dragen, dat, wanneer een Nota van Wijziging tot stand komt, de leden de desbetreffende stukken vóór genoemde vergadering zullen worden aangeboden.

Tegen het voorstel van enige leden van de commissie de artikelen 10 t/m 13 te schrappen handhaafde de Minister zijn bezwaren. Ook had hij bezwaren artikel 17 zo te redigeren — als door de heer Janssen bij de openbare beraadslagingen was voorgesteld —, dat in dit artikel een verbinding zou worden gelegd tussen de onderhavige wet en de wet, waarin de generieke onverbindendverklaring zou worden geregeld.

Enige andere leden — die van verschillende zijden steun vonden — stelden voor artikel 10 zodanig te redigeren, dat, wanneer de hierbedoelde algemene maatregel van bestuur vijf jaar van kracht zou zijn geweest, deze vervangen wordt door een wet dan wel wordt ingetrokken.

De eerdergenoemde leden meenden, dat dit voorstel uit een oogpunt van rechtszekerheid geen oplossing biedt. Zij bleven

op hun standpunt staan, dat de generieke onverbindendverklaring bij wet dient te worden geregeld. Door bedoelde wijziging van artikel 17 kan de Kamer de bewindsman op het Departement van Economische Zaken met te meer nadruk wijzen op de noodzaak met een wet te komen, waarin de generieke onverbindendverklaring is neergelegd.

De Minister noemde de suggestie om in artikel 10 een termijn van 5 jaar op te nemen aanvaardbaar. Dat bedoelde wijziging van artikel 17 de Kamer in een gunstige positie zou brengen om van de bewindsman de gewenste wet te verkrijgen, ontkende de Minister. Het zal immers wel zeer moeilijk zijn om te bewijzen, dat de hierbedoelde wet op een bepaald tijdstip moet komen. Veel gemakkelijker is de generieke onverbindendverklaring in deze wet neer te leggen.

Over het amendement van de heer Peschar op artikel 10, voorkomende op Stuk no. 20, onder III, merkte de Minister op, dat de in dit amendement behandelde materie beter geregeld zou kunnen worden in een nieuw artikel, artikel 11a. Hij stond tegenover dit amendement niet afwijzend, mits vaststaat, dat ook algemene maatregelen van bestuur kunnen worden uitgevaardigd, waarin geen mogelijkheid tot ontheffing wordt gegeven. Hij wees er nog op, dat — behoudens andere bezwaren — een ongewenst gevolg van dit amendement zou zijn, dat het kartel, dat een ontheffing verkrijgt, dan geacht zou kunnen worden gesanctioneerd te zijn.

De heer Peschar deelde mede, te zullen overwegen het onderhavige amendement in te trekken en te doen vervangen door een artikel 11a.

Vervolgens ging de commissie over tot een artikelsgewijze bespreking van de amendementen.

Op artikel 1, lid 1, is een amendement ingediend door de heer Blaisse c.s. (Stuk no. 21). De gedachte, vervat in de eerste alinea van dit amendement, wilde de Minister wel overnemen, mits deze gedachte dan neergelegd zal worden in artikel 4. Dit artikel 4 wilde de Minister aanvullen met een alinea, inhoudende, dat vrijstellingen en ontheffingen zullen worden verleend, wanneer het gaat over mededingingsregelingen, die niet van invloed zijn op de Nederlandse markt. De Minister zegde toe een Nota van Wijziging van deze strekking te zullen indienen.

De heer Blaisse verklaarde zich hiermede akkoord en zegde toe dan de eerste alinea van het onderhavige amendement te zullen intrekken.

Wat de tweede alinea van dit amendement betreft, gingen de Minister en de commissie akkoord met een wijziging in die zin, dat de woorden „in Nederland” in de tweede volle alinea van artikel 1, lid 1, zullen worden geplaatst tussen de woorden „diensten” en „medebrent”.

Tegen het tweede deel van dit amendement had de Minister geen bezwaar.

De heer Van Leeuwen verklaarde dan te willen overwegen, wanneer artikel 4 op bovenaangeduide wijze wordt aangevuld, zijn amendement, vermeld op Stuk no. 19, onder I, te zullen wijzigen in die zin, dat het daar vermelde nieuwvoorgestelde lid 5 vervalt.

De heer Van Leeuwen merkte ten aanzien van zijn amendement op artikel 1 op (Stuk no. 19), dat lid 6 van artikel 1 door hem is voorgesteld, omdat de prijshandhavingsvoorschriften, juridisch gezien, niet onder mededingingsregelingen vallen.

Van de zijde der Regering werd gesteld, dat het niet juist is hier te spreken van prijshandhavingsvoorschriften. Beter is overeenkomsten betreffende prijshandhaving.

De heer Van Leeuwen verklaarde deze wijziging nader te zullen overwegen.

Aangezien uit het beraad naar de mening van enige leden bleek, dat niet buiten twijfel vaststaat, dat overeenkomsten betreffende de prijshandhaving onder de werkingssfeer van de onderhavige wet vallen, wensten zij een amendement in te dienen, waarin dit uitdrukkelijk zou worden vastgesteld.

De Minister verklaarde aan een dergelijk amendement geen

behoefte te hebben en dat hij van hetzelfde gevoelen is wat het amendement van de heer Van Leeuwen betreft. Naar zijn mening zijn de prijshandhavingsovereenkomsten zowel economisch als juridisch mededingingsregelingen. Hij waarschuwde voor de hierbedoelde amendementen, omdat zij tot een redenering a contrario kunnen leiden, welke redenering tot moeilijkheden en verwarring aanleiding zou kunnen geven.

Tegen het amendement van de heer Peschar op artikel 1, 4de lid (Stuk no. 20), had de Minister geen bezwaren, mits dit amendement wordt aangevuld in die zin, dat in de tweede regel achter de woorden „onder a” wordt ingevoegd „17, 2de lid en 18”.

De heer Peschar zegde toe deze wijziging te zullen aanbrengen.

Tegen het amendement van de heer Peschar (Stuk no. 20) op artikel 7, 1ste lid, handhaafde de Minister zijn reeds kenbaar gemaakte bezwaren.

Enige leden van de commissie merkten op, dat het toch ook uit psychologische overwegingen wel bezwaren ontmoet, dat de Commissie economische mededinging niet wordt ingeschakeld, tenzij met toestemming van de Minister.

Enige andere leden, die het betoog van de Minister bijvielen, brachten naar voren, dat het niet logisch is te stellen, dat belanghebbenden, wanneer zij dit wensen, moeten kunnen bereiken, dat de Commissie economische mededinging wordt ingeschakeld in een procedure, welke leidt tot verbindendverklaring, terwijl dit voor de procedure tot onverbindendverklaring niet wordt gevraagd.

Het amendement van de heer Janssen (Stuk no. 23) op artikel 7, lid 3, ontmoette bij de Minister geen bezwaren.

Hetzelfde geldt voor de amendementen van de heer Peschar op de artikelen 21 en 25 (Stuk no. 20). De bedoeling van de amendementen, zo verklaarde deze nog, is te verhinderen, dat de Minister te snel naar het wapen van de schorsing grijpt.

De heer Van Leeuwen verklaarde, dat hij overweegt zijn amendement op artikel 22 (Stuk no. 19) in te trekken, wanneer een goede regeling inzake het beroep wordt gevonden.

De Minister had geen bezwaar tegen het amendement van de heer Blaisse (Stuk no. 21) op artikel 26a.

Van de zijde der Regering werd opgemerkt, dat het woord „Lid” in dit amendement, gezien de schrijfwijze in het wetsontwerp, geen hoofdletter dient te hebben. Het woord „en” kan beter worden vervangen door „of”.

De heer Blaisse zegde toe deze wijziging te zullen aanbrengen.

Hierna werden besproken de nog niet in amendementen neergelegde wijzigingen, welke men aan de zijde van commissie nog in het ontwerp aangebracht wenste te zien.

De heer Hazenbosch stelde een amendement voor op artikel 26, lid 4, dat beoogt grotere continuïteit in het adviesbeleid van de Commissie economische mededinging te bevorderen. Hij wenste, dat de leden — benoemd voor zes jaren — volgens een zodanig rooster zullen aftreden, dat iedere twee jaar een derde van het aantal leden aftreedt.

De Minister had tegen dit voorstel geen bezwaar.

De heer Nederhorst deelde mede, een amendement te zullen indienen, waardoor ook de beoefenaren van vrije beroepen onder de werkingssfeer van deze wet zullen worden gebracht. Hij stelde een nieuw artikel 35 voor, luidende:

Deze wet is van overeenkomstige toepassing op de vrije beroepen.

De Minister noemde het amendement, wat de vorm betreft, niet juist. Bovendien meende hij, dat op dit punt nader overleg in de Ministerraad geboden is.

De heer Nederhorst deelde hierop mede, op dit punt een uitspraak van de Kamer te zullen vragen in de vorm van een motie.

De heer Janssen wenste een amendement in te dienen op artikel 6, tweede lid, waardoor hieruit de termijn van drie jaar zou vervallen. Uit dit lid zouden dan de woorden „van ten hoogste drie jaren” worden geschrapt. De Minister stond tegenover dit amendement afwijzend, omdat het essentiële element, dat het hier een aflopende zaak betreft, dan uit de wet verdwijnt.

Ten slotte merkte de heer Janssen op, dat naar zijn oordeel, wanneer de stemming over de artikelen 10, 11, 12 en 13 aan de orde is, eerst de door hem voorgestelde wijziging van ar-

tikel 17 in stemming moet worden gebracht. Deze wijziging is zijns inziens prealabel bij de oordeelvorming over artikel 10 e.v.

Aldus vastgesteld 12 maart 1956.

VAN DEN BORN
SCHMAL
NEDERHORST
1)
JANSSEN

N. VAN DEN HEUVEL
VAN LEEUWEN
REUTER
HAZENBOSCH
BLAISSE
PESCHAR.

1) De heer Welter was wegens ziekte verhinderd aan dit verslag mede te werken.